

Abbas Rest Orvot-autamme Afrikan lapsia

Elokuun uutiskirje 2011

Johtaja Suomessa: Raimo Lehtinen
Toimisto: Maaherrankatu 9, 53100 Lappeenranta
Puhelin: 05-5412324, 040-7392072
Sähköposti: raimo.lehtinen@kypm.net
Kotisivu: www.abbasrest.org

Tervehdys kaikille! Olen palannut kotiin kolme kuukautta kestäneeltä Malawin seikkailultani. Mistäpä aloittaisinkertomukseni? Matkani aikana koin pääasiassa hienoja "huippu-hetkiä", mutta vaikeuksiakin matkaan liittyi. Tämä kirjeeni on hyvin pitkä, joten tee olosi mukavaksi ja nauti Malawin kuulumisista. Saavuin Blantyreeseen 23. maaliskuuta. Seuraavana päivänä tapasin Williamin ja Harryn. Saatuaani heiltä tilannekatsauksen, tiesin mistä pitäisi aloittaa. Kuten tavallista puutelista oli pitkä. Aikaisemmasta kokemuksesta tiedän, että Malawissa vastauksena kaikkeen on r a h a. Teimme joitakin tarpeellisia ostoksia Blantyreessä ennen kuin suuntasimme kohti Chiringaa. Saavuimme illalla kuuden maissa perille orpokotikeskukseen, jossa henkilökunta oli odottamassa minua. Tervehdimme toisiamme sydämellisesti malawilaiseen tapaan ja yritin muistaa kaikkien nimet. Olimme onnellisia, kun tapasimme jälleen. Viimein pääsin majapaikkaani ja nukuin kunnon pitkät yönet.

Seuraavien päivien aikana pidimme neuvotteluja, joissa päätettiin lähiaikojen töistä ja tehtävistä. Tärkeimmäksi nousi maissin hankkiminen. Satotilanne näytti hyvältä, mutta vielä ei ollut maissinkorjuun aika. Sadon valmistumista piti siis pitää silmällä, jotta saisimme ostetuksi riittävän määrän maissia keskuksiimme. Maissin tultua myyntiin hinta olikin halvempi kuin viime vuonna, joten emme viivytelleet, vaan ostimme heti koko vuoden tarpeisiin.

Koko henkilökuntamme sekä vanhemmat pojat ja työt tekivät vapaaehtoisina työtä useana päivänä peräkkäin iltayöhön saakka, kunne kaikki maissi oli saatu

varastoihin. Muonassa puolestaan maissi olikin kalliimpaa, joten päätimme ostaa sen Chiringasta halvemmalla ja kuljettaa se Malawin

Kuten näet kuvasta, tarvitsimme todella ison kuorma-auton, joka kuljetti kaksi kuormallista maissia Chiringasta Muonaan (7 tunnin ajomatka suuntaansa).

Oli suurenmoista seurata, miten henkilökunta työskenteli yhdessä lasten hyväksi! Kukaan ei

halunnut jättää työtä kesken. Toisen maissikuorman jouduimme lastaamaan kuorma-auton lavalle yöaikaan autojen valoissa, koska katuvaloja ei ollut! Ajoimme Muonaan seuraavana päivänä olin siellä trukin kanssa vastaanottamassa maissikuormaa ja maksamassa autoilijalle kuljetuksista. Jälleen meni myöhään yöhön ennen kuin saimme maissin varastoiduksi. Näin hyvä työ ensi vuotta varten saatettiin päätökseen.

Jäimme Muonaan kahdeksi päiväksi järjestelemään lasten vuosittaista valokuvausta ja mittautusta, jossa on oma työnsä. Samalla jaettiin tukijoiden lähettämät lahjat omille kummilapsilleen. Tuntuu aina yhtä vaikealta saada

lapset hymyilemään kuvissa. Mutta kun kamera ei osoita heihin, hymyt ovat mitä valloittavimpia. Jotkut tukijat lähettävät

lahjojen sijasta rahaa kummilapsilleen. Lapsista on tosi hauskaa, kun he pääsevät kauppaan omille ostoksilleen, aikuisten valvonnan alaisina tietenkin. Esimerkiksi Mary, ostettuaan itselleen puseron ja hameen, sai vielä luvan kierrellä kaupassa, koska rahaa oli vielä jäljellä. Hänen vauhdissaan oli vaikea pysytellä mukana!

Muonasta ajoimme Ngabuun ostaaksemme sieltä maissia. Matka kesti neljä tuntia. Kaupanteko oli jo täydessä vauhdissa. Maissi oli täällä hieman kalliimpaa kuin Chiringassa, mutta silti halvempaa kuin viime vuonna. Niinpä ostimme maissimme ja kuorma-auto kuljetti sen Bekaan. Syötyämme aamiaisen mekin suuntasimme sinne. Bekassa maissista kiitolliset asukkaat ottivat meidät vastaan tanssien ja laulaen: "Maissi on saapunut kylään". Täälläkin otimme valokuvia ja mittasimme lapsia. Saimme myös maissinjakelun päätökseen. Yö motellissa ja seuraavana aamuna Blantyreeseen. Saavuimme Chiringaan kaksi päivää myöhemmin ja saimme uuden luettelon tehtävistä töistä. Mutta onneksi tärkein asia oli tehty, nimittäin ruuan hankkiminen ensi vuotta varten kaikille lapsille. Seuraavana tehtävänä oli peittojen, makuualustojen ja moskiittoverkkojen hankkiminen. Tämä on toinen suuri kustannuserä ARO:lle, mutta välttämätön lasten hyvinvoinnin kannalta. Tarkastettuumme kaikki alennusmyynnit

onnistuimme hankkimaan hyvät peitot. Seuraava ongelma olikin, miten saamme ne kuljetetuksi Limbesta Blantyre läheltä pääkeskuksiimme Chiringaan ja Muonaan. Peitot

olivat 30 kappaleen pakkauksissa. Autoomme mahtuu tavallisesti paljon tavaraa, mutta nämä pakkaukset olivat isoja, koska peitot ovat paksuja. Autoon mahtuisi vain kolme pakkausta kerrallaan. Niinpä päätimme ostaa ensin peitot Chiringaan ja sulloa ne autoon keinolla millä hyvänsä. Se olisi kovan työn takana, sillä meillä oli jo autossa vaatepaketteja ja muutakin tavaraa. Peräkontti oli aivan täynnä, eikä sinne olisi mahtunut enää ajatustakaan... Myös takapenkillä oli niin paljon tavaraa, että Williamilla oli

vaikeuksia päästä autoon. Meidän piti lastata tavaraa auton katolle, koska sisällä ei ollut tilaa. Niin kaksi peittopakettia sidottiin

kattotelineisiin. Kamppailu tavaroiden kanssa oli melkomoinen, mutta "me teimme sen!"

Matkalla Chiringaan meidän piti ajaa kahden tarkastuspisteen läpi. Jos en olisi ollut mukana, kaikki tavarat olisi pitänyt purkaa poliisien tarkastettavaksi. Pääsimme turvallisesti perille ja valmistauduimme jakamaan alustat, peitot, vaatteet ja opiskelutarvikkeet lapsille. Jakamisessa on paljon työtä, mutta se oli sen arvoista, kun näimme lasten onnelliset ilmeet. Jaoimme ne kaikille ohjelmassa oleville lapsille Chiringassa, Muonassa ja Ngabussa. Ajoimme Malawin toiselta reunalta toiselle ja takaisin. Muonan keskuksessa lapset juoksentelivat ympäriinsä näyttäen toisilleen saamiaan tavaroita. Järjestimme vielä valokuvauksia

ja mittauksia. Suuri vuosittainen ponnistus meiltä, jota lapset odottavat. Osa heistä osaa jo asettua

poseerausasentoon!

Muutamia nuoria on ikänsä puolesta lähtenyt ohjelmastamme ja nyt on mahdollista ottaa uusia lapsia, jotka ovat avun tarpeessa. Haluaisimme heitä paljon enemmän, mutta meidän pitää olla realistisia toiminnassamme, erityisesti raha-asioissa. Ihmisiä on tullut etäasemillemme kuultuaan, että otamme uusia lapsia. Tuntui vaikealta kertoa heille kiintiöistämme ja että emme voi ottaa kaikkia. ARO:a on kehitetty rauhallisessa tahdissa, ja haluamme jatkaa työtämme tällä tavalla, niin että rahavaramme riittävät jatkossakin käytettäväksi hoidossamme olevien lasten hyväksi.

Olen huomannut, että edelliseen kertaan verrattuna lapset vaikuttavat onnellisemmilta, erityisesti Muonan alueella. Kun kävin Muonassa ensimmäisen kerran maissin varastoinnin aikaan, minulla ei ollut juurikaan aikaa jutella lasten kanssa. Vieraillessani siellä toisen ja kolmannen kerran minulla oli paremmin aikaa olla myöskin lasten kanssa.

Asensin Muonan keskuksen pienen 950W:n polttomoottori-generaattorin, koska aurinkosähkön laitteisto oli jälleen rikki. Generaattorin saaminen ilahdutti lapsia valtavasti. Nyt he saattoivat nukkumaan mennessään liikkua turvallisesti valaistuissa huoneissaan.

Kun eräänä iltana istuskelin lepäilemässä ulkona keskuksen alueella, lapset halusivat laulaa, tanssia ja esittää kuvaelmia minulle. He lauloivat iloisesti kaikista niistä asioista, joita ARO on antanut heille vierailujeni aikana. Tuo kokemus teki minut nöyräksi. Heidän

tapansa kiittää ARO:a siitä, kuinka paljon heidän elämänsä on parantunut, toi kyöneleet silmiini. He ovat syvästi kiitollisia tukijoilleen ja kaikille ihmisille, jotka kannattavat ARO:a. He tietävät että olemalla ARO:n ohjelmassa, heillä on toivoa tulevaisuutensa suhteen. Malawissa ollessani sain tiedon, että kaksi poikaa, Ben ja Connor, olivat tehneet lahjoituksen ARO:lle. Mietin mitä voisimme tehdä näillä rahoilla. Yli vuosi sitten olin saanut ajatuksen kalkkunoitten ottamisesta Muonan keskuksen.

Tunsin, että lahjoituksen ajoitus mahdollisti tämän projektin etenemisen. Ostimme kolme kalkkunaa, yhden uroksen ja kaksi naarasta, ja kuljetimme ne Muonaan. Vuosi sitten olimme ostaneet muutamia kananpoikia, jotka olivat kasvaneet ja lisääntyneet hyvin. Niiden munista ja lihasta on saatu lisäruokaa Muonan lapsille. Tämä on ensimmäinen kerta kun tällä alueella on kalkkunoita, joten ne ovat uutuus alueen ihmisille. Tavoitteenamme on kasvattaa niitä lisää antamaan vaihtelevuutta lasten ruokaan. Ehkä saamme myös tuloja myymällä ylimääräisiä kalkkunoita paikallisille. Olen hyvin toiveikas että tämä projekti menestyy ja siitä on arvokasta hyötyä ARO:n Muonan keskukselle. Tiedotamme projektin edistymisestä.

Jotkut kummilapsista ovat saaneet paketteja tukijoiltaan ja niiden avaaminen saa lapset hymyilemään leveästi.

Kun erästä lahjaan saanutta lasta pyydettiin lähettämään tukijalleen terveisiä, hän viattomuudessaan kiitti lahjoista ja toivoi, että lahjojen lähettäminen hänelle jatkuisi. Ainakin hän oli rehellinen! Joskus pakettien tulo paikalliseen postitoimistoon kestää pitkään. Eräskin paketti oli viipynyt matkalla niin kauan että seuraavakin paketti ehti saapua perille yhtä aikaa, joten lapsi sai avata kaksi pakettia samana päivänä. Kuvassa on kolme ARO:n ohjelmassa olevaa uutta lasta saamassa uusia vaatteita ja peittoja.

Vanhimmat pojista ja tytöistä alkavat olla sen ikäisiä, että he lähtevät ARO:n ohjelmasta ja siirtyvät itsenäiseen elämään. Ennen

heidän lähtöään me varmistamme, että he pärjäävät ja pystyvät huolehtimaan itsestään jatkossakin. Eräs nuoristamme oli lähdössä ARO:sta. Meistä kuitenkin tuntui, ettei hän pysty huolehtimaan itsestään. Koska hän oli ollut suurena apuna henkilökunnalle ja auttanut lasten hoidossa, päätimme palkata hänet Chiringan keskuksen. Hän ei juurikaan hymyillyt, edes silloin kun tukija oli lähettänyt hänelle rahaa. Hän nautti kyllä omien vaatteiden ostamisesta rahoillaan, mutta teki senkin hymyilemättä. Hän oli myös hyvin ujo, kun yritin keskustella hänen kanssaan. Mutta nyt! Heti kun kerroin suunnitelmastamme palkata hänet kouluvuoden päätyttyä, hän on hymyillyt lakkaamatta! Hän on kulkenut ympäriinsä kertomassa keskuksen ystävilleen, että pian häntä ei voikaan kutsua hänen omalla nimellään, vaan häntä on kutsuttava Tädiksi Hän jopa puhui minulle hymyillen. Valitettavasti minulla ei ollut kameraa mukana, jotta olisin saanut hänestä hymyilevän kuvan.

Toukokuun lopussa alkoi jokavuotinen sähkövirran säästäminen. Sähkö tulee vesivoimalasta, ja tarvittavasta vedestä on pulaa. Aluksi virta katkaistiin yhdeksi tunniksi viikossa, mutta oleskeluni loppuun mennessä kesäkuussa virta piti katkaista joka päivä 1-3 tunniksi aamuisin ja iltaisin. Piti oppia käyttämään kuumaa vettä ja valmistamaan ruoka, ennen kuin virta katkaistiin. Vuohiprojektissamme syntyy yhä uusia vuohia, onneksemme enemmän naaraspuolisia.

Jotkut teistä tukijoista ovat kiinnostuneita

lähtemään Malawiin tapaamaan ohjelmassa olevia lapsia. Haastatelimme vierailijat ja vapaa-

ehtoiset työntekijät ennen lähtöä ja kerromme heille Malawin todellisuudesta. Siellä missä olemme, ei ole 5 tähden hotelleja tai upeita vierastaloja, joten varustaudu melko vaikeisiin olosuhteisiin. Tulet rakastumaan paikkaan, lapsiin ja ystävällisiin ihmisiin. Näet, kuinka he elävät ja

toimivat kylissään ja kodeissaan. Olen varma, että kotiin palatessanne näette asiat eri tavalla.

Tietokoneluokat ovat jatkaneet toimintaansa sen jälkeen kun ensimmäinen opettaja lopetti työnsä saatuaan kieltävän vastauksen pyytämäänsä palkankorotukseen. Palkkasimme toisen opettajan, joka osaa opettaa tietokonetaitoja ja hänen opetuksensa on jo hyödyttänyt lapsia. Olemme myös palkanneet osa-aikaisen sihteerin tekemään viralliset asiakirjat ja pitämään tiedot ajan tasalla. Tämä auttaa suunnattoman paljon siinä, että saamme tietoja Malawista nopeasti.

Vierailuni aikaan oli koululaisilla tärkeiden kokeiden aika. Standard 8 -luokan oppilaat suorittavat kokeen, jonka tulos määrittelee heidän sopivuutensa

korkeammille kouluasteille (secondary school). Secondary schoolissa toista vuotta opiskelevilla on puolestaan koe, jonka perusteella he voivat jatkaa opiskelua vielä seuraavat kaksi vuotta, ja saman koulun neljäs-

luokkalaiset suorittavat loppututkinnon ja saavat päättötodistukset. Ajatuksemme ovat heidän kanssaan tänä heidän elämänsä tärkeänä aikana.

Kesäkuussa minun piti solmia langanpäät yhteen. Olin kiireinen ja juoksin sinne ja tänne. Aika Malawissa meni nopeasti. Tuntui ikävältä lähteä Malawista, sillä koin, että tehtävää työtä olisi ollut vielä paljon. Luultavasti menen takaisin elokuun lopussa ja teen asiat, jotka eivät voi odottaa ensi vuoteen. Elokuussa on kuumempaan, joten testaan itseäni. Eräänä päivänä ollessani Ngabussa oli niin kuumaa, että paikallisetkin valittivat. Jopa laukussani ollut kynttilä suli! Päätän kirjeeni kuvaan ARO:n nuorimmasta "lisäyksestä". Haluaisit ehkä ryhtyä hänen tukijakseen, mutta olen pahoillani: Joseph on uusi "lisäys" manageri Williamin perheeseen, ja minulla oli kunnia antaa hänelle nimi. Kiitos teille avustanne ja jatkuvasta tuestanne ARO:lle. Olemme näinä vaikeina aikoina todella

kiitollisia saamastamme tuesta. (Suomessa ARO:n työstä ja toiminnasta saa lisätietoja Raimo Lehtiseltä, jonka yhteystiedot ovat uutiskirjeen etusivulla.

Voit käydä myös katsomassa ARO:n kotisivuja, jossa on tietojen ja kirjeiden lisäksi kuvia Malawista.)

Seuraavaan kertaan: Voikaa hyvin ja pitäkää ARO ajatuksissanne!

Jumalan siunausta, Richard.

Tulkoon teidän kaikkien osaksi Herran Jeesuksen Kristuksen armo, Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen yhteys. 2. Kor. 13:13